

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekű hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Kiadja: a Jánosháza és Vidéke
lapkiadóvállalat.

Dr. MARTON ADOLF

felelős szerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.

Megjelenik minden szombaton.

Nyitlatter sora 40 fillér. Hirdetések meg-
egyezés szerint közöltetnek.

Kisipar—szabadipar.

A szabadelvűség korát éljük s csak a liberális eszmék, irányok és alkotások után vágynak a lelkek. Igaz, hogy már ebben azután vajmi kevesen tudunk disztíngválni a valódi és talmi liberalizmus sokszor ül orgiákat a valódi szabadelvűség fölött, csakugy, amint a szabadság mezején is sűrűn burjánzik fel a tömegeket megritkító szabadság. Való igaz, hogy gazdasági életünk sem ment a modernizmus hibáitól és bűneitől. Gazdasági életünk berendezése nem tud kibontakozni a középkoriasság kereteiből; az erősebb joga ma úgy él, mint évszázadokkal ezelőtt és valóban ma is áll a közmondás: aki bírja, marja. Kartellek, ringek, trösztök és mesterséges üzemkorlátozások békóiba van szorítva a termelés és ugyanezek fojtogat-

ják, — verseny kizárásával — a fogyasztók millióit: a szabadipar égisze alatt kifejlődött kontárság meg tönkretette a kisipart, mely egykoron pedig nemcsak ipari, de főleg nemzeti szempontból is jelentős tényező volt a hazában.

Szó sincs róla, szép dolog az a szabadság; de csak akkor, ha nem élnek vele vissza s ha éltető és fejlesztő hatást gyakorol, ahelyett, hogy rombolna. Ám az iparszabadság, a szabadipar, aligha találhat általános dicséretet. Legalább az iparosság közt ma már mindstürbben hallhatók olyan hangok, melyek éppen nem szólnak dicsérőleg a minden téren s így a kisipar terén is érvényre jutott szabadság felől. Az ország iparossága kegyelettel emlékezik a régi jó időkre; sirnak a céhrendszer után, mely patriarchalis és maradi for-

mája mellett is érvényt szerzett a szorgalomnak és tudásnak s nem szolgáltatatta ki az egyént a tőke és a kontár szabadverseny esélyeinek.

A liberalizmus magasztos jelígeje alatt létesített szabadipar rendszere a gyakorlati életben éppenséggel nem vezetett az óhajtott eredményhez.

A céhrendszer — kisiparosaink által áldottnak mondott idejében ipart csak azok üzhettek, akik előbb bizonyosságát adták erre való rátermettségükre. Az ugynevezett »remeklés« valódi vizsga volt azokra nézve, kik a »mester« névre pályáztak. De még az sem volt elégséges, ha a »legény« jól állotta ki vizsgáját. Ki kellett még mutatni azt is, hogy rendelkezik az üzeme és üzlete berendezéséhez és azoknak az első időben való fentartására okvetlen szükséges anyagi eszközökkel is. Csak ha e két

A tengerparton.

Írta: Bilkei Ferenc.

Ugyszólván valamennyien a tenger partján voltunk.

Aki nem ismeri a tengert, nem tudja elképzelni, hogy mily oriási vonzó erőt gyakorol az emberre az az örökké haborgó, dörmögő, dübörgő, nagy ur kristálytisza hullámaival, hófehér tarajával. Órákig lehet mellette ábrándozni s nem hiszem, hogy volna valaki, aki valaha megunná.

Társaságunk egy része, leginkább a hölgyek a parton járkáltak apró tengeri kagylókat kerestek és sikoltozva szaladtak kifelé, mikor egy-egy mérgesebb hullám 20—25 méternyire kirohant a tiszta homokra.

Mi, — természetesen én is — a fűrdőkabinban siettünk toilletet változtatni, hogy csak egy percre se szalasszuk el a fűrdést, amiről szép magyar hazánkban is csak álmodni lehet. Vigan hacuroztunk a hullámok etején, ötven-hatan ringattuk magunkat a

hullám puha bőséjében. Bravurokat csináltunk belőle, hogy ki tud bukfcnet vetni a vízben, mikor legdühösebben rohan az áradat, két-három méter magasat ugrani a hullám tetejére, hogy a víz át ne csaphasson a feje tetején. Persze, akiket jó sorsuk nehezebb termettel ajándékozott meg, hiába igyekeztek s rendszeren akkor láttuk őket vizszont, mikor 20—30 méternyi távolságra békamódra kiterülve tápázkodtak fölfelé és keserves arccal néztek vissza, hogy mikor jön a másik roham.

Valaki egyszerre elkialtotta magát:

— Hé urak! Egy palack! Egy pezsgős palack.

Mindnyájan oda néztünk és csakugyan láttuk, hogy a víz egy üres üveget táncoltat a hátán.

— Utána! Ki lesz a boldog, aki elcsipi.

Annál is inkább kellett vele sietni, mert egypár angol és francia hölgy, akik velünk együtt mulattak a hullámokkal, szintén szemtetet a hánykolódó szerszámra.

Hárman-négyen usztunk egyszerre feleje és áddig kergettük, míg végre sikerült elcsipni. Egy jól bedugaszolt, üres üveg volt lekötve és lepecsételve.

Diadallal vittük ki a partra s elhatároztuk, hogy az egész társaság közös szákmányának tekintjük s valamennyiünk jelenlétében bontjuk fel.

— Mi lehet benne? — persze ez volt a legelső kérdés.

— Mindenesetre hajótöröttek dobták a vízbe. Valahol az Ocean közepén a tenger összetörte a hajót s akik rajta voltak, ebbe tették bele bucciságukat.

— Istenem! Szegények — sóhajtott az egyik utitárs.

— Talán egy családapáé, akit otthon apró árvák s hűséges felesége siratnak.

Egy kis szőke asszony hirtelen belekapaszkodott az ura karjaiba s könnyet törölt ki a szeméből.

— Lehet, hogy éppen talán magyarok voltak, akik kipusztulva őseik hajlékából, el-

STERN MŰR FIA

hornyolt tetőcserép-gyár Jánosháza. Számos elismerő levél és kitüntetés. Állandóan kapható: I. rendű tégla 32 K.

II. " " 24 "

Hornyolt tetőcserép: " " " 80 "

Apró tetőcserép: " " " 40 "

fontos tényezőnek is a birtokában volt: adatot meg neki az engedély arra, hogy iparát önállóan gyakorolhassa és csak ekkor lett felítve mesterré. Ennek pedig az volt az eredménye, hogy az akkori kisiparosok kellő szakismerettel bírva, meg is tudott felelni hivatásának és tisztességes munkáját, szorgalmát a jól megérdemelt anyagi siker is koronázta:

Ma egészen másként van a dolog. Ma nem kell szaktudás, nincs vizsga és nincs remeklés. Ma bárki is kiválthatja az iparengedélyt és nyithat bármilyen üzletet, ha az üzletbe egy üzletvezetőt állít be. Mivel pedig ez nem magának dolgozik és a tulajdonos nem ért a munkához, így áll elő az olcsó és silány tömegtermelés.

Az ilyen verseny természetesen kiveszi a törekvő, de szegény iparos szájából a kenyeret, vagy legalább is arra kényszeríti, hogy ő is silány iparcikket állítson elő. Ez a nyitja, a magyarázata annak a sok panasznak, amely mai iparcikkeink felől hallható.

Am legyen iparszabadság. De legyen gondoskodva arról is, hogy ezáltal a törekvő és hazafias kisiparos megélhetése ne legyen veszélyeztetve.

A világ vége.

Nem komoly a dolog és minden okos ember megcsóválja a fejét amikor hallja, de mégis fontoskodó öreg anyókák itt-ott elhulatlják a maguk babonás ostobaságát, hogy ez évi május 22-én vége lesz a világnak. És mindjárt meg is mondják, hogy miért lesz

vége. Az az üstökös csillag, amit a tudósok e napra jövendölnek, menykő üstökével oly közel érinti a földet, hogy minden ember, állat és növény el fog pusztulni.

Talán haladtunk, talán vagyunk már annyira, hogy az öreg anyókák erre a képtelen beszédére csak nagyot nevetünk. Hiszen a Halley-üstökös minden hetvenhat esztendőben látható az öreg föld közelében és ha az, öreg anyókáknak igazuk lenne, egy pár ezer-szer már belepusztult volna a világ az üstökös járásába. Ebből kétségtelenül az tűnik ki, hogy minden ostobaság és babona kisebb-nagyobb erővel, de feleled. Rossz májnak szokták azt mondani, hogy némely tulságosan beszédes-öregasszony nyelvét bottal sem lehetne agyonverni. Hát ez nem igaz. De az már aztán igaz, hogy az emberi babonát nem lehet agyonverni, mert hiszen ha milliószor rácsófol a babonára a valóság, mindég fognak akadni korlátolt emberek, akik a babonát elhiszik.

A tudomány világossága nem kedvez a babonának és hívei napról-napra fogyatkoznak, de hogy a babona örökösen csak régi nótát fúj, az is bizonyos. Fel van jegyezve és igen nagy tanulsággal szolgál az emberiségnek, hogy amit most csak elvéve terjeszt a babonás képzelet, a világnak ez évi május 22-én való elpusztulását, azt a 999. évben milliók és milliók elhitték. Fel van jegyezve az is, hogy az a babonás hit, hogy a világ elpusztul, akkor sem vezeklésre, büneink megbánására vagy általában szomorúságra adott alkalmat, hanem azok, akiknek ugyis szűk határra volt kiszabva életük, mohón habzsolva ittak az élet gyönyörűségének nagy poharából és soha olyan dinom-dánom nem volt a földön, mint a krónika megírja, mint ebben az esztendőben. És mikor elérkezett a nap, mely végét jelentette volna a világnak, — nem történt semmi olyan, amire az életükért sóvárgó emberek rettegette gondoltak. A nap rendesen felkelt, rendesen nyugovóra tért és az emberek a halálfelelem gyótrésától felocsudtak,

aztán felelte elszégyelve magukat a jövendőknek való okulásul több rendbeli trónikába szedték, hogy milyen ostobaságot követtek el, amikor egy bolond szavára elindult hinni, hogy vége lesz a világnak.

Azóta több elmúlt már ezer esztendőnél. Nagyon is haladt a világ. Bámulatos találmányok mutatják az emberi elme nagyságát. Ma már minden faluban van iskola és a könyvek sokszorosításával minden ember előtt nyitva van a tudományak kincstára. És a haladó idő, a művelt emberiség, a régi bizonyító irások még mindig nem elegendők arra, hogy egy-két kötyagos fejű ember anélkül, hogy ki kacagnák, hirdetni ne merje a világ végét. Azért mondjuk mi, hogy a babona szinte kiirthatatlan az emberből és valamедdig az emberi ész, a természet minden titkát ki nem fűrkészi, a babona élni és burjánozni fog. Sőt talán még azontul is.

De mit is mond a tudomány arról az üstökösről, amely május 22-én a légkörben is fel fog tűnni. A tudomány azt mondja, hogy ennek az üstökös csillagnak a fénylő üstökében tényleg mérges, pusztító, ugynevezett ciángázok vannak, csak hogy ezek a földre abban a percben veszélytelenekké válnak, amikor a föld felett jó néhány ezer méter magasságu levegőréteggel érintkeznek. Mert a ciángázok a levegővel érintkezve, ezek ártó vegyületei felbomlanak alkatrészeikre és az üstökös csillag teljesen veszélytelenül surran át a hatalmas levegőrétegben. Nem kell tehát félni, nem kell tehát hinni, hogy a világnak vége lesz és hogy ha olvasóink talán hallottak volna erről az ostoba babonáról, ha erről beszélgetnek világossítsák fel azokat ahiszékenyeket, akik az ilyen mende-mondának, az ilyen nagyon régi babonának ma is hittet adnak. Azt bizonyosan el lehetne mondani, hogy a világ vége még mindig nem érkezett el, noha az emberek viselkedésükkel, egymás iránt való szerencsétlenségükkel már régen megérdemelték volna azt. Oktassák arra embertársaik, hogy mindenki dolgozzék és

hagyták szép magyar hazájukat s Amerika földjein keresnek maguknak buzakenyeret az elhagyott fűrészporról kevert zabkenyer helyett. Mielőtt kiköthettek volna az új hazában a tenger adott nekik csöndes szállást, névtelen pihenő sirt.

— Annak is a kazárok az okai — vizsgálta fogait az egyik magyar. — A merkantilisták, akik kipusztítanak bennünket a földünkről.

— Ugyan ne beszélj! Sohse volt neked káposztáskerted se — agyarkodott egy merkantilista.

— Nem volt, de lehet. Egyébiránt én a szellemi tőkém után élek. S a magyar föld, a mienk, magyaroké,

— No még megérjük, hogy az Océán partján kitor az agráriusok és merkantilisták közt a háború — horkant fel egy okos ur.

— Igen, igen! sóhajtott egy kékszemű hölgy, aki ábrándjait is magával hozta. Az is meglehet, hogy egy ifjunak utolsó sóhaját rejti magában, aki elindul messze földre, otthon hagyta édes aráját, minden boldogságát, csak azért, hogy egy boldog házassá-

kényelmeit biztosítsa számára, utközben meglepte a vihar és ebbe a palackba rejtette bucsukönnyeit.

— Ez igaz lehet — mondá egy másik hölgy s látam mint szoritja össze ökleit s fenyegeti meg titokban a tengert, aki egy völgenyit rabolt el az emberiségtől.

— Legyen nyugodt nagysád! Hátha csapodár volt. Hiszen a férfiak olyan gonoszak, nincs azoknak a szavában semmi igaz. Megérdemelte a sorsát, ugy kell neki.

— Bocsánat nagysád, hogy esetleg mi is férfiak vagyunk, egyikünk-másikunk talán esteleg férj-jelölt is. Én másként vélekedem. Bizonyosan pénztáros volt s egy summa pénzzel megszökött s most utolérte a nemezis sujtó keze. Ebben a palackban talán pénz is lehet, amelyet visszaküld azoknak, akiktől elrabolta.

— Talán éppen a zseniális tolvaj Kecskeméthy Győző.

— Ugyan kérem, hová ragad bennünket fantáziánk gyors taligája. Bizony legvafosznább, szerencsétlen hajósok vetették a tengerbe, akik elhagyták családjukat, feleségüket,

gyermeküket s most így bucsuznak az otthonhagyottaktól.

Ez a gondolat lefegyverezett valamennyiünket. A hölgyek könnyeket szárogatták, mi pedig komor gondolatokba merültünk. Högyné! hiszen egy ismeretlen sirhalom fejfájánál állottunk.

Alig vártuk, hogy a vendéglőbe érjünk. A Telbontás ebéd után történt, hogy esetlegi könnyhullatás meg ne zavarja életrendünket.

Leültöttük a palack nyakát s egy finom papirtekercsbe göngyöli rózsaszínű papirost huztunk ki. A szívünk erősen dobogott az izgatottságtól, mikor egyik olvasni kezdte a következő sorokat:

»Tudatjuk mindenkivel szívünk tuláradó boldogságát, hogy a mai napon Sójaj Gizella és Bátor Pál egymással, házasságra léptünk. A lakodalmat az Océán közepén, a hajó földézetén tartottuk meg.»

1901. április-havában.

Általános elmulás.

Csendes részvét kéretik — dörmögte az egyik férj.

töltse be hivatását. Azt pedig, hogy Isten mikor látja jónak annak a világnak az elpusztítását, melyet teremtett, bízzák csak rá, tudni fogja ő azt az időt, mikor szűnjön meg ezen az öreg földön minden emberi társadalom, minden alkotás, minden emlék. Az ember sorsául az adatott, hogy küzdve-küzdjön és bizva-bizzon.

L á z

és egyéb gyöngítő betegségek után a teljes egészség gyors visszanyerésére a

SCOTT-féle csukamájolaj EMULSIÓ

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

Kellemes ízű és könnyen emészthető és ennélfogva sokan vehetik, akik más szereket nem tudnak bevenni.

A Scott-féle Emulsió

azonfelül sokkal hatásosabb is. A tisztaság ideálja.

A SCOTT-féle EMULSIÓ a legkiválóbb.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fillér. Kapható minden gyógyszertárban.

Levélhullás előtt.

Minden tavasszal nyílnak a virágok, Nyáron pompáznak, ősszel hullanak. S hegyek ormain és völgyek mélyén Kápráznak az arany napsugarak.

A földre bársonyos pázsitok borulnak, És lomboznak a bokrok és a fák, A madarak is gondtalanul, vigan Töltik az élet főnséges nyarát.

Csak nekem nem jut a tavaszból, nyárból, Lelkem szomorú, magára hagyott S a nap, mely mindent virulásra készítet Engem elhervaszt, mert: ember vagyok.

Tavaszi fényben, nyári sugárzásban, Kihal szívemből: mámor, vágy, öröm, S akár egy árnyék nesz nélkül, nyugodtan Levélhullás előtt elköltözöm . . .

Peterdi Andor.

Heti krónika.

Zászlóbontás. Pénteken délután bizalmas értekezletre gyűltek egybe a jánosházai 48-as érzelmi választópolgárok, hogy a Kosuth Ferenc által ajánlott Ostffy Lajos képviselőjelölt mellett állást foglaljanak. Az értekezleten megjelent dr. Porkoláb Mihály is, a celldömölki 48-as párt elnöke, aki ékes szavakkal esetelte Ostffy Lajos érdemeit, kiváló nagy tehetségét, képzettségét, műveltségét, mint olyan embert mutatta be, aki méltó a kerület képviselőjére, aki mindig 48-as érzelmi volt. Dr. Porkoláb beszéde jó hatással volt a közönségre és lelkesedéssel csatlakozott Ostffy zászlójához.

Vasvármegye főispánja. A fővárosi lapok szerint Vasvármegye főispánja valószínűleg Békássy István földbirtokos lesz.

Eszküvő. Deutsch Adolf dukai bérlő február hó 23-án oltarhoz vezette Deutsch Bertát Savanyukuton.

A vármegye rendkívüli közgyűlése.

A vármegye alispánja szerdán bocsátotta ki a március hó 2-án tartandó rendkívüli vármegyei közgyűlésre a meghívókat. A közgyűlés délelőtt 10 órakor kezdődik és egyetlen tárgya a főispán felmentésének bejelentése és ennek kapcsán Bezerédj bucsulevele feletti határozat.

Vasvármegye nem ujoncoz. Vasvármegye alispánja nevében Radó Gyula főjegyző szigorú rendeletet adott ki a vármegye összes katonai előadóinak, amelyben felelősségrevonás terhe mellett megtiltja, hogy a külföldön (Ausztriában) tartózkodó magyar honos állításköteleseknek tartózkodási helyükön leendő állítására engedélyt adjanak, illetőleg a vonatkozó állítási lajstromokat az osztrák hatóságokhoz átadják mindaddig, míg az 1910. évi ujoncjutalékok a magyar törvényhozás meg nem szavazza.

Difteritisz Jánosházán. A napokban szórványosan néhány difteritiszes eset fordult elő Jánosházán.

Vásárhírek. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Zalavármegye területéhez tartozó Zalaegerszeg rend. tan. városban f. évi április 25-re eső országos vásár ez évben április 26-án tartassék meg.

Üj ügyészségi megbízott. Az igazságügyminiszter dr. Berger Sándor tapolcai gyakorló ügyvédet, a tapolcai járásbíróval együtt alkalmazott ügyészségi megbízottnak rendelte ki.

A sertésvész szűnőfélben. Pénteken a járási állatorvos vizsgálatot tartott a községben, mivel már 8—10 nap óta nem jelent kezik a sertésvész tünete, így a községet a zárlat alól fel akarja szabadítani. A vizsgálat megejtése alkalmával a legnagyobb tisztaságot tapasztalta mindenütt, így valószínűleg a hatósági intézkedés gyorsan megtörténik, hogy a vidék tudomást szerezhessen róla.

Budapest tündérkertje. A Rákóczi-uton a főváros egyik legszebb és legforgalmasabb helyén levő és Grosz Ödön tulajdonát képező Ostende-kávéház a maga nemében való exotikum. Fényes nagy terem, pompás berendezéssel, keleti szőnyegekkel dusan megrakva. A kávéházi hideg ételek, a francia szakácsművészet remekei, a borok és a valódi francia nörök kitűnnek. Lapok a világ minden részéről. Speciálitása a helybeliek találkozó helyét is képező kávéháznak, az »Ostendereggi« kávé, tea vagy csokoládé vajjal és mézzel 50 fillérért, mely immár közkedvelté lett. Esténként Vörös Miska hirneves cigány zenekarának meghallgatására a legfényesebb elite-közönség tölti meg szorongásig a kávéház ragyogó termeit.

Kilenc új vasut Vasvármegyében. Vasvármegye vasuti bizottsága tegnapi ülését tartott és azon az ülésen nem kevesebb mint kilenc vasut létesítéséről tanácskoztak és mind a kilencnek támogatását kívánják. Ha ez a kilenc vasut megepül, akkor Vasvármegye lesz a vasutak megyéje, mert minden 6000 embernek lesz egy vasutja és minden tíz négyzetkilométerre 1.2 km. vasut esik. A

tervbe vett vasutak segélyezésére a vármegyének 800 ezer koronára van szüksége, minden kilométerre 4000 korona segélyt szánva. A tervezett vasutak között lesz a sopron-vas-zalai vasut is. A vasut Túrjáról Sárvarra vezet és pedig Bogötte, Hosszuperesztég, Hosszúfalú, Káld, Miske, Gécse, Sitke, Sárvár vonalon, innen pedig Rábacsömjén, Paty, Zsedeny, Hegyfalun, át Sopron vármegyébe vezet Mesterháza, Bó, Bükk, Csepreg, Locamándon át Felöspulya felé a közseg-soproni vonalba. A vas-zala-soproni vasut terve a legközelebb áll a megvalósításhoz.

Terjedő hajbetegség. Évek során tart az az okos, higienikus intézkedés, hogy a fodrász-termekben a tisztaság ellenőrzik és megállapított szabályokkal lehetetlenné kívánják tenni a veszedelmes és fertőző bőr- és hajbetegségek továbbterjedését. Mint orvosi körökből értesültünk, dacára ezeknek az egészségügyi és köztisztasági intézkedéseknek, egy veszedelmes hajbetegség van terjedőben egy a fővárosban, mint a vidék városaiban. Ez a veszedelmes betegség: a hajmoly. Hatósági ellenőrző vizsgálat azonban megállapította, hogy azokban a fodrász-üzletekben, amelyekben a Diana-sósórszesszel desinficiálják a borbély-eszközöket, ott a hajmoly egyáltalában fel nem lépett. Ez a körülmény egymagában alkalmas arra, hogy a kitűnő magyar házszer rohamos terfgoglalását igazolva lássuk. És mivel megállapítottát az is, hogy az olyan haját, bajuszt és szakállt a hajmoly meg nem támad, melyet állandóan Diana-sósórszesszel ápolnak, azt hisszük e hir kapcsán a Diana-sósórszesszel bevonul oda is, ahol még kitűnő hatását nem ismerik.

Elejtett beszédek.

A. Na gratulálok.
B. Mihez?
A. A képviselőjelölthöz.
B. Ugy-e jól választott a nép, mikor Ostffy zászlója mellé sorakozott?
A. De egy baj van?
B. És az.
A. Hogy nem lesz Ostffynak ellenjelöltje, ki fog egy olyan intelligens, művelt s ami a fő, még gazdag emberrel szemben fellépni?
B. Senki.
A. Kár barátom, mert a jancsibankók így nem jönnek forgalomba s nem ihatunk pezsgőt.

A. Barátom, a tréfád azt mutatja, hogy te egy lelketlen és szivtelen ember vagy.
B. Miért?
A. Na hallod, egy oly gyámoltalan, félig ügyefogyott embert, pláne mint hallom, — hülye is — majomnak öltöztetnei és zenezóval végig kíséreni az utcán — na ez — embertelenség.

B. Hja, mindennek meg van az oka.
A. Oka lehet, de az ötlet nem eredeti, hisz Strausz »Denevérjé«-nek hű másolata.

A. Halljuk a vádlottat.
B. Kérek, azzal a hülyével együtt jártam az iskolába s nemrég találkozom vele Szombathelyen. Szervusz Schlajme, ödvözlöm őt. »Khérem, én nem ismerem magat« mondja ő. Schlajme te nem ismeresz engem, te, aki az osztályban a legpiszkosabb voltál? »Te Schlajme, te szemét aki vagy« — replikázom én. — Ezzel a laképnél hagytam, de forrott bennem minden. Megtudtam, hogy egy barátom bucsuzik a legényeletről, elmentem, de meghívtam azt a hülyét is.

A. Hogy jutott az az ötlet az eszedbe?

B. Kezdtünk inni, persze pezsgőt. A hűlye hörpönt, iszik, majd önti a pezsgót a torkán, akárcsak egy kanálison. Egyszer csak szól a zene, a hűlye szájából hallatszik »Jaj de khotya, khotya kedvem van« talán »kutyajavitgatjuk mi, de ő csak ismétli: »jaj de khotya, khotya kedvem van«, ha potya a pezsgő, gondoltuk mi. De gondoltam én is egyet. Összebeszéltem néhány társammal, legyen emlékezetes a legénybucsu. — Piros nadrágot huztam reggel felé reája és egy sárga kabátot, a két kezébe »cintányérát«, az arcára majom álarcot. Így elkészülve, már pitymallott, mentünk az utcán végig egész a lakásáig zenével, folyton azt huzta a cigány »jaj de khotya, khotya« — erre a hűlye öszszecsapta a két cintányért, ütve a taktust.

A. A tréfa nem volt szép.

B. Lehet egy hűlyével másként elbánni? Megboszuljam, felpofozzam?

B. Egy hűlyét sajnál az ember, de guntárgyává nem teszi. Most a gyerekek is kiabálják már az utcán ha meglátják, »ni itt megy a majombácsi, ni, az ott a hűlyemajom.«

B. Legalább a Szalikája nem mutogatja magát az utcán, mert az szegényli magát.

A. Borzasztó, borzasztó.

B. Mi az a borzasztó?

A. Kérem . . . Sodoma és Gomora.

B. Már elpusztult.

A. De itt van.

B. Miért?

A. Irja ki azonnal, de erősen.

B. Hogy mit csiripelnek a verebek néhány ház tetőjén?

A. Kérem, én komolyan beszélek.

B. Komolyan hallgatom én.

A. Képzeld csak, követ vettem »egy gonoszágáról« általánosan ismert egyéntől.

B. Ne beszéljen velem rébuszokban, mondja meg a nevet.

A. Nem ejtem ki a számon annak a nevet, mert undor fog el.

B. Akkor írja meg, amit akar, de így nem hallgatom meg, az idő pénz, tartja az angol.

A. Hát folytatom az esetet. Követ vettem, kifizettem neki az árát, elküldtem a kocsiért. Képzeld mi történt.

B. Eltörött a kocsijának a kereke.

A. Kérem ne tréfáljon. Az a gonoszágairól általánosan ismert egyén az árát kérte újból.

B. Talán nem fizette ki.

A. Kérem, két ismerős jelenlétében fizettem ki, már azoknál voltam, de letagadták,

hogy kőért fizettem, csak azt igazolják, hogy pénzt adtam át. Miért, mennyit, azt nem tudják, hát be sem perelhetem.

B. Ez borzasztó igazán, kezdem komolyan venni a dolgot. Irja le, adja ki írásban, mert az ilyeneket ki kell korbácsolni a községből. Sejttem már, hogy ki lehet az? Nos, megfizette újra a kő árát?

A. Hát mit csináltam volna, most a tavasszal járdát akarok a házam előtt csináltatni, arra kell.

B. Majd kiírjuk, csak legyen nyugodt, arcbőr helyett bocskorbőre van.

Tuske.

Szerkesztői üzenetek.

Gy. Sárosbogyány. Köszönet a figyelemért. »Csak az erőltet csügged«. Cikkje elkésve érkezett. — Sz. Ukk. Már másodszor vagyunk kénytelenek tudomására hozni, hogy mi nem tehetünk addig semmit, míg a váltót be nem küldi és hitelesen igazolja, hogy mennyit törlesztett és mennyi kamatot fizetett. Majd kiszámítja egy munkatársunk a kamatot és akkor a nép védelmére kelltni az oly takarékpénztárral szemben. F. Helyben. Gyár-alapításhoz pénz kell és hatósági engedély. Ily kis helyen a szolgabíró szokott helyszíni szemlét tartani egészségügyi és tűzrendészeti szempontból. Ha kifogás alá nem esik, úgy azonnal is megkapja az engedélyt és megkezdheti az építést.

Gabona-árak

— 1910. febr. 25-én. —

Salaberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	13:20	13:30	korona.
Rozs	8:35	8:45	"
Árpa	6:80	—	"
Zab	6:70	—	"
Bab	8	—	"
Tengeri	6:20	40	"

pr. 100 kgr.

Irányzat szilárd.

Egy ujonnan épült, adómentes ház a Dukai-utcában, szép udvarral és gyümölcsösselel eladó.

Bővebb értesítést ad HORVÁTH KÁROLY tulajdonos a Kasszinóban.

Hirdetmény.

Alulírott nál, Egyházashetyén, február hó 27-én, esetleg az utána következő vasárnap is, reggel 9 órakor kezdődőleg önkényes árverés tartatik, amelyen gazdasági eszközök (szekerek, ekék, boronák, hengerek, vetőgép, szecsakavágó, járgány stb.) adatnak el. Ugyanott őszi, tavaszi szalma, s 600 kéve rázott zuupp és takarmány, valamint circa 10 qu. burgonya is van eladó.

Egyházashetye, 1910. február 12.

TOMPOS ZSIGMOND.

Stock-Cognac Medicinal
szavatolt valódi borpárlat
Camis és Stock

gőzpároló telepéből, BARCOLA.

Egyedüli Cognac-gőzfőződe állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható Jánosházán:
SINGER SÁNDOR üzletében.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkalikus természetes
savanyvíz

Bor, pezsgőhöz a legjobb ital.

magyarországi főraktár: Bpest, V. Zoltán-u. 10